

УДК 159.923.2

[https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-9\(14\)-113-126](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-9(14)-113-126)

Гуменюк Ольга Сергіївна асистент кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, ТНПУ імені Володимира Гнатюка, 2, вул. Максима Кривоноса, м. Тернопіль, 46000, <https://orcid.org/0000-0003-0402-2816>

Пацула Ірина Несторівна викладач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, ТНПУ імені Володимира Гнатюка, 2, вул. Максима Кривоноса, Тернопіль, 46000

Павлюк Анастасія Сергіївна студентка 2 курсу кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, спеціальність «Спеціальна освіта», ТНПУ імені Володимира Гнатюка, 2, вул. Максима Кривоноса, Тернопіль, 46000

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДІТЕЙ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ ТА РОЛЬ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ В ОРГАНІЗАЦІЇ КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВОГО ПРОЦЕСУ З ДІТЬМИ

Анотація. Для дітей, які мають загальне недорозвинення мовлення (ЗНМ) характерне порушення мовленнєвої системи, що стосується граматичної, лексичної та фонематичної сторін. Тому своєчасне виявлення та найголовніше виправлення порушень мовленнєвого розвитку є одним із найважливіших завдань сучасної логопедії. Перед фахівцями постають складні завдання щодо пошуку ефективних шляхів, методів і форм діагностики ЗНМ у дітей та організації ефективного корекційно-розвиткового процесу з ними. Відтак, фахівці мають постійно вдосконалювати рівень своєї компетентності щодо сучасної періодизація проявів загального недорозвинення мовлення, характеристики психолого-педагогічних особливостей дітей з ЗНМ, методів діагностики та корекції цього порушення.

З метою дослідження та висвітлення психолого-педагогічних особливостей дітей із ЗНМ та визначення їхньої ролі у організації корекційно-розвиткового процесу у статті використано комплекс загальнонаукових методів: аналіз науково методичної літератури з даної теми – для характеристики психолого-педагогічних особливостей; аналіз сучасних програм подолання ЗНМ у дітей – для окреслення сутності та основних підходів у організації корекційно-розвиткового процесу; аналіз, синтез, індукція та дедукція – для виокремлення причин виникнення ЗНМ у дітей; систематизація та узагальнення – для формування висновків за результатами дослідження.

Відмічено, що через мовленнєві порушення, які пов'язані із ураженням або ж недорозвиненням певних відділів центральної нервової освіти виникають труднощі у сприйманні звуків та недоліки вимови. Недостатнє оволодіння звуковим складом слова гальмує накопичення словникового запасу, формування граматичної будови мови та опануванню навичками письма та читання.

Мовленнєві порушення також напряму залежать від генетичних факторів. Може виникнути мовленнєвий дефект під впливом навіть незначних несприятливих зовнішніх чинників.

Ключові слова: загальне недорозвинення мовлення, сучасна логопедія, порушення мовленнєвого розвитку, корекційно-розвитковий процес, мовленнєва патологія.

Humenyuk Olga Serhiyivna Assistant of the department of special and inclusive education, TNPU named after Volodymyr Hnatyuk, 2, Maksym Kryvonosa St., Ternopil, 46000, <https://orcid.org/0000-0003-0402-2816>

Patsula Iryna Nestorivna Teacher of the Department of Special and Inclusive Education, TNPU named after Volodymyr Hnatyuk, 2, Maksym Kryvonosa St., Ternopil, 46000

Pavlyuk Anastasia Serhiyivna 2nd-year student of the Department of Special and Inclusive Education, specialty "Special Education", TNPU named after Volodymyr Hnatyuk, 2, Maksym Kryvonosa St., Ternopil, 46000

PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL CHARACTERISTICS OF CHILDREN WITH GENERAL SPEECH DEVELOPMENT AND THE ROLE OF PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL CHARACTERISTICS IN THE ORGANIZATION OF THE CORRECTIVE AND DEVELOPMENTAL PROCESS WITH CHILDREN

Abstract. For children who have a general underdevelopment of speech, a disorder of the speech system, which concerns grammatical, lexical and phonemic aspects, is characteristic. Therefore, timely detection and, most importantly, correction of disorders of speech development is one of the most important tasks of modern speech therapy. Specialists face difficult tasks in terms of finding effective ways, methods and forms of diagnosis of PN in children and organizing an effective corrective and developmental process with them. Therefore, specialists must constantly improve their level of competence regarding the modern periodization of manifestations of general underdevelopment of speech, characteristics of the psychological and pedagogical features of children with general underdevelopment of speech, methods of diagnosis and correction of this disorder.

In order to investigate and highlight the psychological and pedagogical features of children with general underdevelopment of speech and determine their role in the organization of the correctional and developmental process, the article uses a complex of general scientific methods: analysis of scientific and methodical literature on this topic - to characterize the psychological and pedagogical features; analysis of modern programs for overcoming SEN in children - to outline the essence and main approaches in the organization of the correctional and developmental process; analysis, synthesis, induction and deduction - to identify the causes of general underdevelopment of speech in children; systematization and generalization - to form conclusions based on research results.

It is noted that due to speech disorders, which are associated with the damage or underdevelopment of certain departments of the central nervous system, there are difficulties in perceiving sounds and pronunciation defects. Insufficient mastery of the sound structure of the word inhibits the accumulation of vocabulary, the formation of the grammatical structure of the language, and the mastery of writing and reading skills.

Speech disorders also directly depend on genetic factors. A speech defect can occur under the influence of even minor adverse external factors.

Keywords: general underdevelopment of speech, modern speech therapy, impaired speech development, corrective and developmental process, speech pathology.

Постановка проблеми. ЗНМ (загальне недорозвинення мовлення) являється складним мовленнєвим дефектом. Воно проявляється порушенням формування звукової, лексико-граматичної та семантичної мови, при цьому у дітей може бути повноцінний слух та не бути відхилень в інтелектуальній сфері.

Загальне недорозвинення мовлення може проявлятися різноманітними складними мовними розладами, які можуть розпочинатися проблемами зв'язного мовлення до абсолютної відсутності загальноповсякденної мови.

Безпосередньо коли дитина приходить до школи, її мовленнєва готовність є запорукою успішної адаптації в учнівському колективі та сприяє засвоєнню освітньої програми. Саме тому, в дошкільному віці приділяють велику увагу виявленню мовленнєвих проблем, та їх корекції. Адже мовленнєве порушення може стати причиною обмеження навчальних можливостей дитини.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблема загального недорозвинення мовлення висвітлювалась у зарубіжній та вітчизняній літературі починаючи із 50-х років минулого століття. Теоретичне обґрунтування ЗНМ вперше було сформульовано внаслідок багатоаспектних досліджень мовленнєвої патології у дітей дошкільного і шкільного віку. Ці дослідження були проведені професоркою Р. Левіною та співробітниками НДІ дефектології (Г. Жаренкова, Г. Каше, Н. Нікашина, Л. Спірова). Відхилення у формуванні мовлення розглядалися як порушення розвитку, що протікають за законами ієрархічної будови вищих психічних функцій.

В сучасній логопедії термін «недорозвинення мовлення» використовується для позначення низького рівня сформованості мовленнєвої системи або ж певної мовленнєвої функції. А. Корнев [1] зазначав, що недорозвинення мовлення є не самостійною нозологічною одиницею, а сукупністю декількох синдромів, які можуть відрізнятися за механізмами.

«Поняття загального недорозвинення мовлення базується на прогресивній думці про можливість єдиного педагогічного підходу до різнорідних за своєю етіологією виявленням недорозвиненості мовлення у дітей, виходячи з конкретного стану мовного розвитку дитини» [2].

«Загальне недорозвинення мовлення» також розуміють як порушення засвоєння всіх компонентів мовленнєвої системи, яке безпосередньо відноситься як до звукової так і до смислової сторони мовлення. Взагалі ЗНМ може бути як самостійним мовленнєвим порушенням, так і спостерігатися при різних складних формах дитячих мовленнєвих патологій.

Зазначимо, що ЗНМ має різне походження та різну структуру аномальних виявлень. Водночас, для всіх дітей з ЗНМ є типові відхилення, які безпосередньо вказують на системне порушення мовлення. Ці відхилення обумовлені розладом мовленнєвих психологічних і фізіологічних механізмів. Провідною ознакою є пізній початок мовлення, коли перші слова дитини з'являються у віці 3-4 років, інколи після 5 року життя. У таких дітей мовлення незрозуміле, спостерігається недостатня мовленнєва активність. Мовленнєве недорозвинення умовно представлене у рівнях: від відсутності мовлення чи белькоту до розгорнутого мовлення, але із проблеми у фонематичній та лексико-граматичній будові.

При загальному недорозвиненні мовлення у дитини порушуються компоненти мовленнєвої діяльності: вимовна сторона, фонематичні процеси та лексико-граматична будова. Також проявляється ураження комунікативної функції мовлення [3].

Принципи аналізу структури дефекту, які були розроблені Л. Виготським, виявились важливими для розробки класифікацій порушень мовленнєвого розвитку. Це виділення первинного дефекту, становлення характеру вторинних відхилень, вивчення походження та класифікація симптомів, враховуючи провідні фактори (час виникнення первинного дефекту, ступінь його вираженості та умови виховання, в яких відбувається розвиток дитини).

У дітей, які мають порушення інтелекту, зору чи слуху ЗНМ має вторинний характер, тобто виступає як другий первинний дефект. В інших випадках порушення мовленнєвого розвитку є первинним дефектом та спостерігається у дітей з різноманітними вадами мовлення.

Деякі автори, такі як С. Шаховська, виділяють недостатність мовної здібності, як основний дефект дітей, що мають ЗНМ [4]. Це, насамперед, пов'язується з недостатньо ефективною корекційно - педагогічною роботою.

Якщо говорити про мовну здібність, то маємо на увазі систему орієнтовних дій у мовному матеріалі, яка спрямована на продуктивність мовних явищ. У процесі предметної діяльності, спілкування дитини до 3-х років та дорослого, засвоюються основні способи орієнтування у мовному матеріалі. Сюди ми відносимо орієнтування на ситуацію взаємодії, орієнтування за аналогією та на мовленнєву систему, орієнтування на зразок дії дорослого.

О. Леонт'єв [5] розглядав «мовну здібність» як один із компонентів моделі мови разом із мовленнєвою діяльністю та мовною системою. Механізм формування мовної здібності можна представити за допомогою такої схеми: задатки - діяльність – спілкування – мовна здібність – мовна особистість – мовна активність – мовна компетенція – мовна обдарованість – літературний чи поетичний талант [6]. У процесі спілкування з іншими розвивається мовна здібність. До умов її становлення відносять: формування навичок оволодіння мовою в комунікативній функції; розвиток пізнавальної активності; формування структурних рівнів системи мови.

У дітей, які мають мовленнєву патологію з раннього дитинства прослідковується порушення діяльності у мовному матеріалі. Тобто у дітей, які мають ЗНМ, задатки до розвитку мовної здібності виявляються порушеними.

Система мови у дітей, які мають ЗНМ не формується. Б. Гріншпун [7] писав, що: «алаліки в процесі свого розвитку переходять із одного рівня недорозвинення мовлення на інший, залишаючись не мовленнєвими (або тими, хто погано говорить) дітьми».

Порушення мовної здібності у дітей, які мають ЗНМ може проявлятися у вигляді: зниженої уваги до мовленнєвого оточення та не активній спостережливості; зниженої мовленнєвої активності; швидкому згасанні відбитків, які виникли у пам'яті; перенесення засвоєної граматичної форми на інші слова не здійснюється; виникають труднощі актуалізації знайомих слів [8].

У дітей, які мають ЗНМ спостерігаються труднощі у формуванні засвоєнні мови, всіх її сторін, та використанні мови з метою спілкування в суспільстві.

ЗНМ необхідно відрізнити від зовнішньо схожих за своїми проявами та патогенетичними механізмами порушень психофізичного розвитку дитини. На цьому наголошують М. Зеєман, Н. Жукава, Є. Кирилова, Н. Леонідова, О. Мастюгова, Є. Саботович, Т. Філічева та інші.

Проаналізувавши психолого-педагогічну літературу з означеної проблематики, варто зазначити, що кількість дітей із порушеннями усного мовлення у дошкільному та молодшому шкільному віці збільшується. Це в свою чергу спричиняє труднощі у подальшому опанування та засвоєнні навчального матеріалу, що може відобразитися в успішності та соціалізації дітей в суспільстві. Усе це визначає актуальність дослідження.

Метою даної статті є дослідити та висвітлити психолого-педагогічні особливості дітей із ЗНМ та визначити їх роль у організації корекційно-розвиткового процесу з означеною категорією дітей.

Методи дослідження. Для досягнення мети у дослідженні використано комплекс загальнонаукових методів: аналіз науково методичної літератури з даної теми – для характеристики психолого-педагогічних особливостей; аналіз сучасних програм подолання ЗНМ у дітей – для окреслення сутності та основних підходів у організації корекційно-розвиткового процесу; аналіз, синтез, індукція та дедукція – для виокремлення причин виникнення ЗНМ у дітей; систематизація та узагальнення – для формування висновків за результатами дослідження.

Виклад основного матеріалу. Зазначимо, що ЗНМ є складним мовленнєвим дефектом, що проявляється через порушення формування звукової, лексико-граматичної та семантичної мови. При цьому у дітей може бути повноцінний слух та не бути відхилень в інтелектуальній сфері [9]. ЗНМ може проявлятися через різноманітні складні мовні розлади, які можуть розпочинатися з проблем зв'язного мовлення та проявлятися через абсолютну відсутність загальноповнорозумованої мови.

Безпосередньо коли дитина приходить до школи, її мовленнєва готовність є запорукою успішної адаптації в учнівському колективі та сприяє засвоєнню освітньої програми. Саме тому, в дошкільному віці приділяють велику увагу виявленню мовленнєвих проблем та їх корекції. Адже мовленнєве порушення може стати причиною обмеження навчальних можливостей дитини.

До ЗНМ можуть призвести різноманітні несприятливі впливи як і у внутрішньоутробному розвитку, під час пологів так і у перші роки життя дитини. Найчастіше мовленнєві порушення в дітей ззовні можуть мати однакові симптоми, але різні причини виникнення певного мовленнєвого порушення. Тому логопеду, або ж іншому фахівцю важливо з'ясувати причини, щоб визначити методику корекційної роботи з дитиною.

Загалом причини поділяють на внутрішні та зовнішні. До внутрішніх причин відносять певні фізіологічні чинники, які вплинули на дитину під час вагітності матері, під час пологів чи в ранньому віці. Сюди можна віднести: спадкові захворювання; захворювання матері під час виношування дитини; шкідливі звички когось з батьків дитини; родові травми чи складні пологи; різноманітні фізичні перевантаження під час вагітності.

До зовнішніх причин відносять фізіологічні та соціальні фактори, які здійснювали свій вплив на дитину в перші роки життя. Сюди ми відносимо: передозування ліками чи побічні дії медикаментозного лікування; травми голови; інфекційні захворювання, що впливають на мозок дитини; неправильні педагогічні підходи в родині; педагогічна занедбаність.

У багатьох випадках ЗНМ є наслідком взаємодії різних факторів.

Характер аномалії залежить також від часу ураження. Найтяжчі ураження мозку зазвичай виникають у періоді раннього ембріогенезу, тобто на

3-4 місяці вагітності матері. Причинами, які зумовлюють ці ушкодження найчастіше є інтоксикації чи інфекції матері, несумісність крові за резус-фактором, захворювання ЦНС і травми мозку у перші роки життя дитини.

Також вживання алкоголю, нікотину, наркотичних засобів може призвести до порушень психофізичного розвитку дитини.

Через мовленнєві порушення, які пов'язані із ураженням або ж недорозвиненням певних відділів ЦНС виникають труднощі у сприйманні звуків та недоліки вимови. Недостатнє оволодіння звуковим складом слова гальмує накопичення словникового запасу, формування граматичної будови мови та опануванню навичками письма та читання.

Мовленнєві порушення також напряму залежать від генетичних факторів. Може виникнути мовленнєвий дефект під впливом навіть незначних несприятливих зовнішніх чинників.

За клінічними видами О. М. Мастюкова [10] виділяє три групи дітей із ЗНМ:

1 група – це неускладнена форма ЗНМ, або як говорять по-іншому необтяжений варіант. Ця група характеризується мінімальною мозковою дисфункцією, не виявляється локальних уражень центральної нервової системи. В анамнезі дітей, що відносяться до даної групи, найчастіше спостерігається нетривала асфіксія та не яскраво виражений токсикоз матері під час вагітності. В постнатальному періоді може спостерігатись соматична ослабленість, інфекційні захворювання. Для дітей характерна емоційно-вольова незрілість, труднощі в динамічній організації рухів, недостатня регуляція м'язового тону;

2 група – ускладнені форми ЗНМ, або ж обтяжений варіант. Характеризується складнішою симптоматикою та патогенезом. Мовленнєвий розвиток супроводжується неврологічною та психопатологічною симптоматикою. Це свідчить про незрілість ЦНС та про грубе ураження мозкових структур;

3 група – це грубе недорозвинення мови. Сюди відносяться діти із органічним ураженням мовних відділів головного мозку, тобто із моторною алалією. Дослідження вказують на те що при моторній алалії у дітей враженні не лише локальна кора головного мозку, але й підкоркові структури мозку, які забезпечують нейробіологічні ланки мовлення, систем і підсистем головного мозку. Алалія характеризується труднощами у формуванні складової структури слів, у розвитку фразового мовлення. Відбувається порушення процесу актуалізації потрібного слова за звуковими, семантичними ознаками. При моторній алалії загальне недорозвинення мовлення може проявлятися у важкій формі, коли власне мовлення неможливе, і у труднощах лексико-граматичної будови.

При сенсорній алалії ЗНМ виявляється у труднощах розуміння мовлення оточення. Але при цьому власне мовлення дитини може бути модульоване та супроводжуватися жестами та мімікою.

Залежно від ступеня ЗНМ, виділяють 4 рівні мовного розвитку:

I рівень – відсутність загальноповнуживаного мовлення – «безмовні діти»;

II рівень мовного розвитку – зародки загальноповнуживаного мовлення, бідність словникового запасу та явища аграматизму;

III рівень – поява розгорнутої фразової мови, недорозвинення звукової та смислової сторін;

IV рівень мовного розвитку – певні порушення в розвитку лексико-граматичної та фонетико-фонематичної сторін мовлення [11].

Утруднена мовленнєва діяльність накладає відбиток на інтелектуальній, сенсорній, емоційно-вольовій сферах. Це пов'язано з взаємозв'язком мовленнєвих порушень з іншими сторонами психічного розвитку. У дітей, які мають ЗНМ можуть страждати такі мисленнєві операції як: порівняння; класифікація; аналіз; синтез; словесно-логічне мислення.

Для дітей із ЗНМ характерний низький рівень пізнавальної діяльності, обсяг уявлень про навколишній світ бідний, при встановленні причинно-наслідкових зв'язків виникають труднощі. Динаміка мисленнєвих процесів уповільнена. Більшості властива ригідність мислення. Наочно-образне мислення відстає в розвитку. Самостійно оволодіти аналізом та синтезом неможливо. У дітей часто виникають труднощі при використанні словесної інструкції, мовленнєва активність є зниженою, вони не можуть утримати словесний ряд, оскільки мають обмежений обсяг пам'яті. Не зважаючи на це, вони мають потенційні можливості для того, щоб оволодіти різними абстрактними поняттями, із допомогою дорослого. Сміслова пам'ять є відносно збереженою проте характеризується зниженням продуктивності запам'ятовування. Діти можуть губити елементи певних завдань, або ж лише частково відтворити послідовність.

Логічна діяльність дітей, які мають загальне недорозвинення мовлення характеризується нестійкістю, відсутністю контролю за правильністю виконання завдання. Під час порівняння предметів, вони орієнтуються другорядні ознаки чи випадкові. Це говорить про труднощі у виділенні суттєвих ознак предметів, складнощі виникають при підбиранні слів-аналогій на основі порівняння, діти не розуміють змісту загадок.

Низький рівень розвитку основних властивостей уваги: недостатня стійкість та обсяг уваги; обмежені можливості її розподілення; дизфузність.

Увага є нестійкою, дитина дуже часто відволікається, або ж виснажується після певного виду навантаження.

Зорові уявлення є неточними. Так, наприклад, при зоровому впізнанні предмета в різних умовах, їм потрібно більше часу. Порушений зоровий аналізатор та синтез, оскільки дітям важко виділяти частини зі складного малюнка, а потім знову їх об'єднувати. Спостерігаються певні труднощі в зорово-просторовому орієнтуванні.

Під час виконання певних дій діти можуть змінювати місцями наступність дій, не запам'ятовувати інструкцію, скорочувати кількість дій.

Знижена продуктивність запам'ятовування і відтворення вербальної інформації, навіть якщо смислова та логічна пам'ять збережена.

Діти які мають загальне недорозвинення мовлення є малоактивними, не виявляють ініціативи при спілкуванні, це пов'язано, насамперед, із стійкими порушеннями в діяльності спілкування та незрілістю мотиваційної сфери. Що може призвести до проблем у розвитку та навчанні, а також когнітивних порушень. Спілкування дітей 4-5 років носить переважно ситуативно-діловий характер, що не відповідає віковій нормі.

Характерним для дітей, що мають ЗНМ є повільніший розвиток усіх видів моторної діяльності: загальної, дрібної, мимічної та артикуляційної. Це проявляється при виконанні окремих рухів, спостерігається загальна незграбність, зниження швидкості та спритності, утруднення при виконанні певної серії рухів. Дитині важко виконувати дії за інструкцією чи відтворювати послідовність елементів рухів, переключатися з однієї справи на іншу.

Також можуть виникати труднощі в процесі ритмічного руху, статичній та динамічній координації, передаванні чи перекочуванні м'яча з рук в руки, стрибки на правій чи лівій нозі.

При формуванні дрібної моторики, у дітей спостерігаються певні особливості, що проявляються в недостатній координації пальців рук та кисті руки. М. Кольцова [12] наголошувала на тому, що рівень розвитку мовлення знаходиться на пальцях руки і перебуває в прямій залежності від ступеня розвитку дрібної моторики. Діти не можуть відтворювати запропоновані рухи пальцями рук, застрягають на якомусь одному русі, спостерігається повільний темп та в'ялість. Вони не можуть в достатній мірі оволодіти навичкою користування ножицями та в образотворчій діяльності. Оскільки порушена графомоторна навичка, тобто неможливість правильно змальовувати фігури чи малюнки. Спостерігається або ж слабке, або дуже сильне натискання на олівець, недотримання ліній, неточність та невпевненість рухів. Зорово-моторна координація недостатньо розвинена, тобто дитина не слідкує за рухами руки. Вони відчувають труднощі під час роботи із дрібними предметами, конструктивний праксис є порушеним.

Вольова сфера дітей із загальним недорозвиненням мовлення характеризується недостатньою саморегуляцією, самоконтролем, словесною регуляцією дій, та, насамперед, труднощами здійснення усіх етапів вольової дії.

При вивченні мотиваційно-вольової готовності дітей до активної навчальної діяльності було виявлено домінування ігрової мотивації, затримку формування навчальних мотивів, їх недостатню усвідомленість, нестійкість та поверховість.

Саме через це діти відчувають складнощі в умовах дотримання кількох правил, у визначенні мети своєї діяльності, плануванні, виконанні, оцінці та перевірці.

«Процес виконання вольових дій недостатньо опосередковується мовленням, що унеможлиблює їх виконання у внутрішні форми».

Особливості вольової сфери можуть проявлятися у різних видах діяльності: як під час виконання ігрового так і навчального завдання.

Корекційно-розвивальна робота для дітей, які мають ЗНМ включає в себе єдність формування мовленнєвих процесів, розвиток сенсомоторної та емоційно вольової сфери. Багатьма авторами, які здійснювали психолого-педагогічні дослідження, були розроблені основи корекційного навчання. Воно включає в себе такі напрями: формування механізмів мовленнєвої діяльності - слух, зір, увагу тощо; формування вимови, лексики, зв'язного мовлення та граматики.

Підготовчим етапом логопедичної роботи є: подолання негативізму; формування зорового та слухового сприймання; формування просторових уявлень; формування операцій аналізу, синтезу, порівняння, узагальнення та класифікації.

Одним із основних завдань корекційно-розвивального процесу є розвиток пізнавальної активності дітей. Логопедичні заняття є основною формою корекційного навчання і призначаються для систематичного формування, розвитку та корекції всіх компонентів мовленнєвої системи.

При організації корекційно-розвивального процесу фахівці мають насамперед створити комфортні умови для корекції мовлення у дітей: врахування вікових та індивідуальних особливостей дитини; здійснення диференційованого підходу; використання загально-дидактичних принципів – науковості, наочності, доступності тощо; врахування корекційної спрямованості навчання та виховання; врахування структури мовленнєвого дефекту та симптоматики порушення; здійснення психолого-педагогічного та логопедичного діагностування; активізувати сенсорні аналізатори.

Також для проведення корекційної роботи логопедичний кабінет має бути устаткований індивідуально допоміжними засобами, сюди ми відносимо дзеркала, зонди РАУ тощо, а також має бути навчально-дидактичний матеріал.

Корекційно-розвивальний процес насамперед спрямований для того що розширити коло знань та уявлень про навколишній світ, збагатити активний та пасивний словники дитини, сприяти розвитку зв'язного мовлення.

Корекційна робота із дітьми, які мають 1 рівень ЗНМ включає в себе такі напрями як: розвиток моторики, розуміння мовлення, наслідування, слухова та зорова увага.

Якщо говорити про дітей 2 рівня ЗНМ то корекційна робота буде спрямована на розвиток складової структури, звукової системи мовлення, фразового мовлення, граматичної будова та просодики.

Для корекційно-розвивального процесу дітей із 3 рівнем ЗНМ характерне удосконалення зв'язного мовлення з урахуванням культури мовлення, практичне засвоєння засобів мовлення та підготовка до навчання грамоти.

Корекційна робота може проводитись індивідуально, фронтально та по групах все залежить від мовленнєвих порушень порушень.

Індивідуальні заняття включають в себе: постановку звуків; розвиток артикуляційної моторики; розвиток фонематичного сприймання.

Доцільність проведення індивідуальних занять полягає в тому що фахівець при корекції порушених функцій враховує можливості кожної дитини зокрема.

Групові заняття включають в себе: автоматизацію звуків; розвиток зв'язного мовлення. На групових заняттях використовуються завдання, які сприяють формуванню психофізичної сфери дітей. Це зазвичай ігри на розвиток дрібної моторики, дихальні вправи, ігри на переключення уваги.

Фронтальні заняття проводяться в декілька етапів, які між собою пов'язані. Фронтальна форма робота пов'язана з тим, що на цих заняттях вивчаються ті звуки, які правильно вимовляються усіма дітьми ізольовано. Зазвичай фронтальні заняття включають в себе сюжети із казок та мультфільмів, елементи фольклору та сюжетно-дидактичної гри.

Висновки. Дослідивши психолого-педагогічну характеристику дітей, що мають ЗНМ можемо зробити такі висновки. Загальне недорозвинення мовлення являє собою порушення різних сторін мовленнєвої системи, і характеризується тим, що у багатьох дітей порушуються усі компоненти мови, але при цьому може зберігатися інтелект та слух. Діти, які мають ЗНМ на відміну від нормотипових не завжди можуть зрозуміти узагальнене значення слів у контексті. Погано орієнтуються у значеннях слів та їх відтінках. Великі труднощі виникають тоді, коли діти намагаються самостійно добирати антоніми та синоніми.

Призвести до ЗНМ можуть різноманітні фізіологічні чинники та соціальні фактори. Це можуть бути як спадкові хвороби так і складні пологи, педагогічна занедбаність або ж травми голови. У багатьох випадках ЗНМ є наслідком взаємодії декількох факторів. Найскладніші аномалії виникають на 3-4 місяці вагітності матері. В цілому, виділяють три групи дітей із ЗНМ за клінічними видами (1 група – це неускладнена форма, 2 група – ускладнена форма, 3 група – грубе недорозвинення мовлення) та 4 рівні мовного розвитку дітей (I – «безмовні діти», II – зародки загальноновживаного мовлення, III – поява розгорнутої фразової мови, IV – певні порушення в розвитку лексико-граматичної та фонетико-фонематичної сторін мовлення).

Діти з ЗНМ не активні, при спілкування не виявляють ініціативності. Це пов'язано з незрілістю мотиваційної сфери. Загальна, дрібна та артикуляційна моторика повільніша у своєму розвитку. У дітей спостерігається загальна незграбність, важко виконувати дії за інструкцією. Виникають труднощі при передаванні чи перекочуванні м'яча, стрибків на одній нозі.

Важливим завданням фахівця з корекційної-логопедичної роботи є налагодження взаємозв'язку з дитиною, подолання негативізму. Логопед має

постійно знаходити нові індивідуальні підходи до дитини. Логопедичні заняття найчастіше проходять у формі гри, що забезпечує рухливість дітей, швидке переключення уваги з одного виду діяльності на інший.

Важливим є те, щоб сформувавши у дітей наслідувальну діяльність. Саме тому логопед повинен навчити дитину наслідувати дії з предметами, рухами рук.

Результативна логопедична робота буде відбуватися лише за тісного зв'язку логопеда-дитини-батьків. Оскільки саме цей ланцюжок забезпечує закріплення отриманих навичок, над якими працюють на заняттях.

Подальше дослідження, вважаю, доцільно спрямувати на вивчення результатів корекційно-логопедичної роботи із дітьми, що мають ЗНМ.

Література:

1. Андрусишина Л. Особливості довільної пам'яті у дітей старшого дошкільного віку із загальним недорозвиненням мовлення / Л.Андрусишина// Дефектологія. – 1999. – №4 – С. 20-28.
2. Богуш А.М. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до 7 років. Монографія. 2-е видання. - К.: Видавничий Дім «Слово», 2010. — 374 с.
3. Вікова та педагогічна психологія: навч. посібник /О.В. Скрипниченко, Л.В.Долонська, З.В. Огороднійчук. – К.: Просвіта, 2001. – 416.
4. Жукова Н.С., Мастюкова Е.М., Филічева Т.Б. Логопедія. Преодолення об'єктивного недорозвитку мови у дошкільників. - Екатеринбург, 1999.
5. Заплатна С. М. Особливості логопедичної роботи з формування складової структури слів у дітей із загальним недорозвиненням мовлення. – Актуальні проблеми сучасної логопедії: Матеріали конференції. – К.: РВЦ КПДЮ, 2007. – (Серія «Столична освіта»).
6. Калмикова Л.О. Перспективність і наступність в навчанні мови й розвитку мовлення дітей дошкільного і молодшого шкільного віку: психолінгвістичний і лінгвометодичний виміри : навч.-метод. посіб.
7. Каше Г. А. Подготовка к школе детей с недостатками речи. – М.: Просвещение, 1985. – 207 с.
8. Конопляста С.Ю. Логопсихологія: навч. посіб. / С.Ю. Конопляста, Т.В. Сак; за ред. М.К. Шеремет. – К.: Знання, 2010. – 293 с.
9. Корекційне навчання з розвитку мовлення дітей середнього дошкільного віку із ЗНМ: Програмно-методичний комплекс/За ред. Є.Ф. Соботович.–К.: „Актуальна освіта”, 2007.–120 с.
10. Кравцова І.В. Програма «Корекційно-розвиткова робота з дітьми із загальним та фонетико-фонематичним недорозвиненням мовлення»/ І.В. Кравцова, Л.Л. Стахова. – Тернопіль: Мандрівець, 2020 – 80 с.
11. Левина Р.Е. Характеристика об'єктивного недорозвитку мови //Основы теории и практики логопедии. – М.: Просвещение, 1968. – С. 67 – 85.
12. Підручник для вищої школи / За ред. проф. М.К. Шеремет. – К.: «Слово», 2010.
13. Ревуцька О. В. Виконання лексичних вправ молодшими школярами із тяжкими вадами мовлення /О. В. Ревуцька // Дефектологія. - 2002. - № 2.- С. 18 - 26.
14. Ружицька Л.І. Особливості психічного розвитку молодших школярів з тяжкими порушеннями мовлення // Збірник наукових праць К ПНУ імені Івана Огієнка, Інституту психології ім. Г.С.Костюка НАПН України. – 2011. - №14. – С.706-717.
15. Соботович Є.Ф. Порушення мовного розвитку в дітей та шляхи їх корекції: навчально методичний посібник. – К.: ЮДО, 1995.– 204 с.
16. Спеціальна педагогіка з історією логопедії: навчально-методичний посібник / укл. О. В. Чепка – Умань : ВПЦ «Візаві», 2015 –103 с.

17. Тарасун В.В. Логодидактика: навчальний посібник для вищих навчальних закладів / В.В.Тарасун. – К.: Видавництво Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, 2004. – 348 с.
18. Трофименко Л.І. Корекційне навчання з розвитку мовлення дітей середнього дошкільного віку із ЗНМ: Програмно-методичний комплекс / За ред. Є.Ф. Соботович. – К.: „Актуальна освіта”, 2007. – 120 с.
19. Трофименко Л.І. Корекційне навчання з розвитку мовлення дітей старшого дошкільного віку із ЗНМ: Програмно-методичний комплекс. – 2013. – 108 с.
20. Филичева Т. Б., Чиркина Г.В. Устранение общего недоразвития речи у детей дошкольного возраста: Практическое пособие. — М.: Айрис — пресс. 2004. — 224с. — (Библиотека логопеда — практиканта).
21. Шеремет М.К. Логопедія. Підручник. Третє видання перероблене та доповнене/ За ред. М.К. Шеремет. – К: Видавничий Дім «Слово», 2014. – 672 с.

References:

1. Andrusishina, L. (1999). Osoblivosti dovil'noï pam'jati u ditej starshogo doshkil'nogo viku iz zagal'nim nedorozvinennjam movlennja [Peculiarities of voluntary memory in children of older preschool age with general underdevelopment of speech]. *Defektologija - Defectology*, 4, 20-28 [in Ukrainian].
2. Bogush, A.M. (2010). *Movlennij rozvitok ditej vid narodzhennja do 7 rokiv. [Speech development of children from birth to 7 years].* (vol. 1-2). K.: Vidavnichij Dim «Slovo» [in Ukrainian].
3. Skripnichenko, O.V. , Dolons'ka, L.V., Ogorodnijchuk, Z.V. (2001). *Vikova ta pedagogichna psihologija [Age and pedagogical psychology].* K.: Prosvita [in Ukrainian].
4. Zhukova, N.S., Mastjukova, E.M., Filicheva, T.B. (1999). *Logopedija. Preodolenie obshhego nedorazvitija rechi u doskol'nikov [Speech therapy. Pre-schoolers overcome general and underdeveloped things].* Ekaterinburg [in Russian].
5. Zaplatna, S. M. (2007). Osoblivosti logopedichnoï roboti z formuvannja skladovoi strukturi sliv u ditej iz zagal'nim nedorozvinennjam movlennja [Peculiarities of speech therapy work on the formation of the constituent structure of words in children with general underdevelopment of speech]. *Aktual'ni problemi suchasnoi logopedii - Actual problems of modern speech therapy:* K.: RVC KPDJu [in Ukrainian].
6. Kalmikova, L.O. *Perspektivnist' i nastupnist' v navchanni movi j rozvitku movlennja ditej doshkil'nogo i molodshogo shkil'nogo viku: psiholingvistichnij i lingvometodichnij vimiri [Perspective and continuity in language learning and speech development of children of preschool and primary school age: psycholinguistic and linguomethodological dimensions]* [in Ukrainian].
7. Kashe, G. A. (1985). *Podgotovka k shkoledetej s nedostatkami rechi [Preparation for schoolchildren with speech defects].* – М.: Prosveshhenie [in Russian].
8. Konopljasta, S.Ju. *Logopsihologija [Logopsychology].* K.: Znannja [in Ukrainian].
9. Sobotovych, E.F. (2007). *Korekcijne navchannja z rozvitku movlennja ditej serdn'ogo doshkil'nogo viku iz ZNM [Corrective training on the development of speech of children of preschool age with mental retardatio].* K.: „Aktual'na osvita” [in Ukrainian].
10. Kravcova, I.V. (2020). *Programa «Korekcijno-rozvitkova robota z dit'mi iz zagal'nim ta fonetiko-fonematičnim nedorozvinennjam movlennja» [Program "Corrective and developmental work with children with general and phonetic-phonemic underdevelopment of speech"].* Ternopil': Mandrivec' [in Ukrainian].
11. Levina, R.E. (1968). *Harakteristika obshhegonedorazvitija rechi [Characteristics of general underdevelopment of speech]. Osnovy teorii i praktiki logopedii- Basic theories and practices of speech therapy,* 67 – 85. [in Russian].
12. Sheremet, M.K. (2010). *Pidručnik dlja vishhoï shkoli [Textbook for higher school].* K.: «Slovo» [in Ukrainian].

13. Revuc'ka, O. V. (2002). Vikonannja leksichnih vprav molodshimi shkoljarami iz tjazhkimi vadami movlennja [Performance of lexical exercises by younger schoolchildren with severe speech disorders]. *Defektologija – Defectology*, 2, 18 – 26 [in Ukrainian].
14. Ruzhic'ka, L.I. (2011). Osoblivosti psihichnogo rozvitku molodshih shkoljariv z tjazhkimi porushennjami movlennja [Peculiarities of the mental development of younger schoolchildren with severe speech disorders]. *Zbirnik naukovih prac' K PNU imeni Ivana Ogienka, Institutu psihologii im. G.S.Kostjuka NAPN Ukraïni - Collection of scientific papers of Ivan Ohienko PSU, Institute of Psychology named after H.S. Kostyuk National Academy of Sciences of Ukraine*, 14, 706-717 [in Ukrainian].
15. Sobotovich, Є.F. (1995). *Porushennja movnogo rozvitku v ditej ta shljahi ih korekcii [Disturbances of language development in children and ways of their correction]*. – K.: IODO [in Ukrainian].
16. Chepka, O. V. (2015). *Special'na pedagogika z istorieju logopedii [Special pedagogy with the history of speech therapy]*. Uman' : VPC «Vizavi» [in Ukrainian].
17. Tarasun, V.V. (2004). *Logodidaktika [Logodidactics]*. K.: Vidavnictvo Nacional'nogo pedagogichnogo universitetu imeni M.P. Dragomanova [in Ukrainian].
18. Trofimenko, L.I. (2007). *Korekcijne navchannja z rozvitku movlennja ditej seredn'ogo doshkil'nogo viku iz ZNM [Corrective training for the development of speech of children of middle preschool age with SEN]*. K.: „Aktual'na osvita” [in Ukrainian].
19. Trofimenko L.I. (2013). *Korekcijne navchannja z rozvitku movlennja ditej seredn'ogo doshkil'nogo viku iz ZNM [Corrective training for the development of speech of children of middle preschool age with SEN]*. K.: „Aktual'na osvita” [in Ukrainian].
20. Filicheva, T. B., Chirkina, G.V. (2004). Ustranenie obshhego nedorazvitija rechi u detej doshkol'nogo vozrasta [Elimination of general underdevelopment of speech in children of preschool age]. — M.: Ajris — press (Biblioteka logopeda — praktikanta) [in Russian].
21. Sheremet, M.K. (2014). *Logopedija [Speech therapy]*. (vol. 1-3). K: Vidavnicnij Dim «Slovo» [in Ukrainian].